

ся отърси отъ противници тѣ си, кои-то бѣхъ ся накачили около му.

Още въ начало-то на негово-то владение, сиречь още догдѣ-то бѣше той въ Цариградъ заради потвърдение (презъ зимъ-тѣ 1839—1840. год.) наименова порта-та чрезъ единъ особенъ берать (дипломъ) безъ знание-то негово отвѣнъ рѣдѣ-тѣ на основной-тѣ законъ (уставъ-тѣ) два за всѣгда княжевски совѣтници, кои-то непризна князь Михайлъ. Въ Цариградъ пакъ го приехъ най-отлично, и той пѣрвый отъ Христиены-тѣ получи маршалско достоинство, а при това и царскій нишанъ *ифтихаръ*, и на връщание го придружи единъ вѣрѣднѣй комисаръ чакъ до въ Сърбія. Чрезъ таковы изрѣдны и льскателны способы мислила е порта-та да го направи на нейнѣ странѣ приверженъ; нѣ при всичкѣ си младость показа князь Михайлъ едно весма рѣдко постоянство, и тѣй напрасно останахъ трудове-тѣ отъ кѣдѣ Турцы-тѣ за да оцѣрбѣтъ власть-тѣ на младый князь, и най-после задоволихъ ся само съ това да чакать згоднѣ влукъ, сиречь кога ся роди нѣкое движение противъ него.

Тома Вучичъ е най-пѣрвый съдѣятель былъ на това. Той за да бы ималъ най-големо вліяние на княза, а чрезъ това за да бы можалъ да играе съ власть-тѣ по волю-тѣ си, издѣйствовалъ е въ Цариградъ, както видѣхмы малко по-горѣ, за себе си достоинство кабинетскаго совѣтника; нѣ князь Михайлъ положи клетвъ, че ще да варди Уставъ-тѣ като свято. Нѣ понеже въ Уставъ-тѣ нигдѣ нестои, да може порта-та своеволно да въспоставява чиновници въ Сър-